

Arrest

nr. 154 652 van 15 oktober 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 april 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 maart 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 september 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. RUMONGE loco advocaat A. LOOBUYCK en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Jawdara in het district Deh Balah van de provincie Nangarhar. U zou er hebben gewoond samen met uw beide ouders, uw twee broers en uw drie zussen. U bent een Pashtoun van etnische origine. Sedert ongeveer acht jaar zou u in de bazar van Marko hebben gewerkt.

U verklaarde al naar aanleiding van uw eerste asielaanvraag dat u Afghanistan diende te ontvluchten nadat uw vader, een ambtenaar in het districtshuis van Deh Bala, door de Taliban om het leven werd gebracht. Omdat u de moordenaars van uw vader bij de politie zou hebben aangegeven, zouden de Taliban u vervolgens hebben gevisieerd. Zij zouden u zijn komen zoeken maar konden u niet vatten. De

Taliban zouden daarom uw jongere broer Shafiullah hebben ontvoerd. Omdat uw leven in gevaar was, besliste u Afghanistan te verlaten.

U kwam naar België en diende op 18 april 2013 een eerste asielaanvraag in. U legde toen uw Afghaans identiteitsdocument (taskara), drie foto's, een document van het Afghaanse Rode Kruis en een document van de dorpsoudsten neer.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) nam op 14 november 2013 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nam met het arrest van 8 april 2014 een gelijkaardige beslissing. Hiertegen heeft u geen cassatieberoep ingediend. U keerde niet terug naar uw land van herkomst.

Op 6 januari 2015 heeft u een tweede asielaanvraag ingediend. U legde hierbij geen nieuwe documenten neer. U herhaalt dat de Taliban u zoeken en willen doden. U stelt ook dat het district Deh Balah gevaarlijk is, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt. Uw tweede asielaanvraag werd op 15 januari 2015 in overweging genomen. Op 18 februari 2015 werd u door het CGVS gehoord.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u werkelijk uit Afghanistan afkomstig bent. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn werkelijke identiteit en achtergrond, dient te worden besloten dat de asielmotieven niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat uw verklaringen betreffende uw herkomst uit Nangarhar geenszins geloofwaardig zijn. Uit het gehoor van 18 februari 2015 blijkt immers dat er ernstige twijfels rijzen bij uw herkomst en identiteit. Dit zijn elementen die cruciaal zijn bij het beoordelen van uw asielaanvraag.

Zo dient te worden vastgesteld dat uw geografische kennis van de regio en het land waar u tot recent zou hebben gewoond, nagenoeg onbestaande is. U stelt dat u van het district Deh Balah afkomstig bent, maar gevraagd naar de aangrenzende districten duurt het bijzonder lang vooraleer u zich (slechts) twee van de vijf districten kan herinneren. De namen Achin, Rodat en Chaparhar noemt u niet (CGVS, p.6). Ook als u naar nabijgelegen dorpen gevraagd wordt, kan u er slechts een vijftal opnoemen (CGVS, p.3). U stelt vervolgens dat er ook nog een groot dorp was waarvan u de naam vergeten bent. Uiteindelijk herinnert u zich de naam Oghaz (CGVS, p.2). Echter, tijdens een eerder gehoor situeerde u Oghaz nog op twee uur rijafstand en beweerde u dat uw vrouw van Oghaz afkomstig is (CGVS, 5 juni 2013, p.4). Het is dan ook zeer merkwaardig dat u moeite heeft om u de naam van het dorp waar uw schoonfamilie zou wonen, te herinneren.

Als u vervolgens gevraagd wordt andere provincies in het oosten van Afghanistan te noemen, blijkt u deze eenvoudige vraag niet te kunnen beantwoorden. U stelt louter dat Afghanistan vierendertig provincies telt (CGVS, p.6), wat dan weer een ingestudeerde indruk maakt. U zegt nog dat u niet bezig was met provincies en dat u slechts Jalalabad kent (CGVS, p.6) en u slaagt er dan ook niet in om ook maar één van de andere provincies van Afghanistan bij naam te noemen (CGVS, p.9). Het is niet geloofwaardig dat een Afghaan die zijn ganse leven in Afghanistan woonde geen provincies bij naam zou kennen.

Ook als u gevraagd wordt namen van steden in Afghanistan te noemen, antwoordt u geen steden te kennen (CGVS, p.9). Geconfronteerd met de naam Mazar-i Sharif, een bekende stad in het noorden van Afghanistan, meent u dat dit mogelijks een provincie is (CGVS, p.9), hoewel Mazar in de provincie Balkh gelegen is. Als het CGVS u vraagt of de naam Herat u iets zegt, antwoordt u dat u hoorde dat dit een provincie is (CGVS, p.9). Of er ook een stad bestaat met die naam, kan u niet bevestigen (CGVS, p.9). Het is niet aannemelijk dat een Afghaan Herat en Mazar-i Sharif, respectievelijk de derde en de vierde grootste stad van Afghanistan, niet kent.

Voorts verklaart u dat u gedurende acht of negen jaar in de bazar van Marko werkte (CGVS, p.4). Het is dan ook zeer merkwaardig dat u tijdens het gehoor van 5 juni 2013 niet kon zeggen in welk district Marko gelegen is. U verklaarde toen: "Ik weet niet of Marko in Deh Balah was of niet" (CGVS, 5 juni 2013, p.3), terwijl u nu wél weet, zij het opnieuw na enig nadenken, dat Marko de bazar van het district Rodat is (CGVS, p.4). Voorts zegt u nog dat u zestien of zeventien keer van Marko naar Jalalabad reisde om er autobanden te kopen. Dat u dan onvermijdelijk door het district Rodat dient te reizen, zoals de bij het dossier gevoegde informatie aantoonde, is u dan weer onbekend: u denkt dat Jalalabad aan Bati Kot grenst (CGVS, p.6). Dergelijk totaal gebrek aan geografische kennis is een eerste aanwijzing dat uw verklaringen over uw herkomst uit Nangarhar niet op de waarheid berusten.

Nog andere verklaringen wijzen er op dat u niet in Nangarhar heeft gewoond. Zo blijkt u in het geheel niet vertrouwd met de Afghaanse kalender. U meent bijvoorbeeld dat het momenteel 1394 of 1395 is in Afghanistan (CGVS, p.11), terwijl het jaar 1394 in werkelijkheid pas binnen een maand begint. Gevraagd naar de namen van de laatste maanden van het kalenderjaar of de wintermaanden, blijkt u deze niet te kennen (CGVS, p.11). Dat u slechts de eerste vier maanden van het jaar kent ((...), CGVS, p.11), bevestigt dat de zeer beperkte kennis die u heeft ook nog eens (slecht) is ingestudeerd.

Als het CGVS u voorts vraagt of u bekend bent met lokale radio- en televisiezenders uit Nangarhar, blijkt dit niet het geval. Dit is opmerkelijk: de informatie geeft aan dat vanuit Jalalabad diverse lokale televisie- en radiozenders opereren met een bereik dat volstaat om bijvoorbeeld ook door de bevolking van Marko te worden bekeken of beluisterd. U zegt slechts enkele nationale zenders zoals Tolo te kennen. U voegt er aan toe dat u deze pas in België leerde kennen (CGVS, p.7), wat opmerkelijk is en in tegenstrijd met uw eerdere verklaringen, toen u nog beweerde dat u ook al in Afghanistan sporadisch naar deze zenders keek (CGVS, 5 juni 2013, p.6).

Nog tijdens het gehoor verklaart u dat er een middelbare school in uw dorp was maar de naam van deze school kent u niet (CGVS, p.10).

Verder dient te worden vastgesteld dat ook uw politieke kennis van Afghanistan quasi nihil is. Namen van bekende krijgsheren als Rashid Dostum, Abdul Rasul Sayyaf, Gulbuddin Hekmatyar, "Marshal" Fahim of Yunus Khalis heeft u nog nooit gehoord of kan u allerm minst situeren (CGVS, p.7,8). Ook de naam Burhanuddin Rabbani, nochtans expresident van Afghanistan, kan u niet thuisbrengen (CGVS, p.8). Gevraagd naar namen van de nochtans talrijke politieke groeperingen in uw land van herkomst, moet u het antwoord opnieuw schuldig blijven (CGVS, p.7). Zelfs van de mujahedingroepering Hezb-i Islami, die nog steeds actieve opstandelingen die ook in Nangarhar aanhang genieten, blijkt u nog nooit te hebben gehoord (CGVS, p.8). Ook als u gevraagd wordt naar namen van lokale commandanten, blijkt u geen dergelijke namen te kennen (CGVS, p.8). Dat een inwoner van een land waarvan de recente geschiedenis bepaald werd door dergelijke commandanten en gewapende groeperingen hierover geen enkele kennis blijkt te hebben, wijst er eveneens op dat u niet in Nangarhar gewoond heeft.

Verder is het u blijkbaar niet bekend dat heel wat bewoners van het district Deh Balah de regio ooit hebben verlaten (CGVS, p.11). De aanwezige bron toont aan dat in 1990 al één vierde van de bevolking naar Pakistan was gevlucht. Iemand die van Deh Balah beweert afkomstig te zijn, zou toch op de hoogte moeten zijn van de enorme impact die de oorlogsjaren op de bevolking hebben gehad.

Tot slot kan worden gewezen op uw twee Facebookprofielen. Zo geeft u aan dat u studeerde aan de School of Business and Management in de Pakistaanse hoofdstad Islamabad. Dat u bovendien het Urdu machtig blijkt (hoewel het volgens u maar een beetje zou zijn, CGVS, p.5), is eveneens opmerkelijk en liet u overigens eerder onvermeld. Hoewel u tot op heden blijft beweren dat u ongeletterd bent (CGVS, p.3), blijkt uit uw activiteiten op de sociale media dat u bijzonder vlot communiceert in het Pashtou en in het Engels. Verder "likt" u Pakistaanse televisiezenders zoals ARY News, Samaa TV en Khyber News, nieuwswebsites als Urdupoint.com en PTV sports alsook de politieke partij Pakistan Tehreek-e-Insaf en de bekende Pakistaanse cricketer Saeed Ajmal. Hoewel u voorts verklaart niemand in Pakistan te kennen (CGVS, p.2), confronteerde het CGVS u met de vaststelling dat bijna alle vrienden die commentaar geven op uw posts, uit Pakistan afkomstig zijn (CGVS, p.4,5). U argumenteert vervolgens dat men op Facebook overal vrienden kan maken, wat gezien bovenstaande argumentatie al lang niet meer kan overtuigen.

Bovenstaande vaststellingen leiden tot de conclusie dat u uw herkomst uit Nangarhar niet aannemelijk heeft gemaakt. U werd tijdens het gehoor door het CGVS uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen. U werd er op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Het CGVS gaf u herhaaldelijk de kans uw herkomst alsnog geloofwaardig te maken en opperde diverse keren de mogelijkheid dat u dan eventueel langdurig als Afghaan in Pakistan gewoond heeft. Het CGVS merkte eveneens op dat u in dat geval mogelijks in aanmerking komt voor het statuut van subsidiair beschermde. Er werd eveneens beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht

biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Dat u ondanks de geboden kansen toch bent blijven vasthouden aan uw initiële relaas, bevestigt dat aan uw beweerde herkomst geen geloof kan worden gehecht.

Uit dit alles dient te worden besloten dat u er niet in slaagt uw herkomst geloofwaardig te maken.

Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw beweerde vrees die onlosmakelijk verbonden is met uw voorgehouden herkomst geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Het is immers de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissarisgeneraal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw identiteit, nationaliteit, verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen kernaspecten van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

De taskara die u naar aanleiding van de eerste asielprocedure neerlegde vermag bovenstaande argumentatie niet te wijzigen. De informatie die op het CGVS aanwezig is en die aan het administratief dossier werd toegevoegd, toont aan dat frauduleuze Afghaanse documenten op eenvoudige wijze te verkrijgen zijn. De andere stukken (document van het Rode Kruis, een brief die door de dorpsouderen zou zijn opgesteld) werden eerder al ongeloofwaardig bevonden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enige middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR,

Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker zijn afkomst, verblijf en problemen in Afghanistan niet aannemelijk maakt.

In de bestreden beslissing wordt dienaangaande terecht gemotiveerd als volgt: *“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.*

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u werkelijk uit Afghanistan afkomstig bent. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn werkelijke identiteit en achtergrond, dient te worden besloten dat de asielmotieven niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat uw verklaringen betreffende uw herkomst uit Nangarhar geenszins geloofwaardig zijn. Uit het gehoor van 18 februari 2015 blijkt immers dat er ernstige twijfels rijzen bij uw herkomst en identiteit. Dit zijn elementen die cruciaal zijn bij het beoordelen van uw asielaanvraag.

Zo dient te worden vastgesteld dat uw geografische kennis van de regio en het land waar u tot recent zou hebben gewoond, nagenoeg onbestaande is. U stelt dat u van het district Deh Balah afkomstig bent, maar gevraagd naar de aangrenzende districten duurt het bijzonder lang vooraleer u zich (slechts) twee van de vijf districten kan herinneren. De namen Achin, Rodat en Chaparhar noemt u niet (CGVS, p.6). Ook als u naar nabijgelegen dorpen gevraagd wordt, kan u er slechts een vijftal opnoemen (CGVS, p.3). U stelt vervolgens dat er ook nog een groot dorp was waarvan u de naam vergeten bent. Uiteindelijk herinnert u zich de naam Oghaz (CGVS, p.2). Echter, tijdens een eerder gehoor situeerde u Oghaz nog op twee uur rijafstand en beweerde u dat uw vrouw van Oghaz afkomstig is (CGVS, 5 juni 2013, p.4). Het is dan ook zeer merkwaardig dat u moeite heeft om u de naam van het dorp waar uw schoonfamilie zou wonen, te herinneren.

Als u vervolgens gevraagd wordt andere provincies in het oosten van Afghanistan te noemen, blijkt u deze eenvoudige vraag niet te kunnen beantwoorden. U stelt louter dat Afghanistan vierendertig provincies telt (CGVS, p.6), wat dan weer een ingestudeerde indruk maakt. U zegt nog dat u niet bezig was met provincies en dat u slechts Jalalabad kent (CGVS, p.6) en u slaagt er dan ook niet in om ook maar één van de andere provincies van Afghanistan bij naam te noemen (CGVS, p.9). Het is niet geloofwaardig dat een Afghaan die zijn ganse leven in Afghanistan woonde geen provincies bij naam zou kennen.

Ook als u gevraagd wordt namen van steden in Afghanistan te noemen, antwoordt u geen steden te kennen (CGVS, p.9). Geconfronteerd met de naam Mazar-i Sharif, een bekende stad in het noorden van Afghanistan, meent u dat dit mogelijks een provincie is (CGVS, p.9), hoewel Mazar in de provincie Balkh gelegen is. Als het CGVS u vraagt of de naam Herat u iets zegt, antwoordt u dat u hoorde dat dit een provincie is (CGVS, p.9). Of er ook een stad bestaat met die naam, kan u niet bevestigen (CGVS, p.9). Het is niet aannemelijk dat een Afghaan Herat en Mazar-i Sharif, respectievelijk de derde en de vierde grootste stad van Afghanistan, niet kent.

Voorts verklaart u dat u gedurende acht of negen jaar in de bazar van Marko werkte (CGVS, p.4). Het is dan ook zeer merkwaardig dat u tijdens het gehoor van 5 juni 2013 niet kon zeggen in welk district Marko gelegen is. U verklaarde toen: "Ik weet niet of Marko in Deh Balah was of niet" (CGVS, 5 juni 2013, p.3), terwijl u nu wél weet, zij het opnieuw na enig nadenken, dat Marko de bazar van het district Rodat is (CGVS, p.4). Voorts zegt u nog dat u zestien of zeventien keer van Marko naar Jalalabad reisde om er autobanden te kopen. Dat u dan onvermijdelijk door het district Rodat dient te reizen, zoals de bij het dossier gevoegde informatie aantoont, is u dan weer onbekend: u denkt dat Jalalabad aan Bati Kot grenst (CGVS, p.6). Dergelijk totaal gebrek aan geografische kennis is een eerste aanwijzing dat uw verklaringen over uw herkomst uit Nangarhar niet op de waarheid berusten.

Nog andere verklaringen wijzen er op dat u niet in Nangarhar heeft gewoond. Nog andere verklaringen wijzen er op dat u niet in Nangarhar heeft gewoond. Zo blijkt u in het geheel niet vertrouwd met de Afghaanse kalender. U meent bijvoorbeeld dat het momenteel 1394 of 1395 is in Afghanistan (CGVS, p.11), terwijl het jaar 1394 in werkelijkheid pas binnen een maand begint. Gevraagd naar de namen van de laatste maanden van het kalenderjaar of de wintermaanden, blijkt u deze niet te kennen (CGVS, p.11). Dat u slechts de eerste vier maanden van het jaar kent ((...), CGVS, p.11), bevestigt dat de zeer beperkte kennis die u heeft ook nog eens (slecht) is ingestudeerd.

Als het CGVS u voorts vraagt of u bekend bent met lokale radio- en televisiezenders uit Nangarhar, blijkt dit niet het geval. Dit is opmerkelijk: de informatie geeft aan dat vanuit Jalalabad diverse lokale televisie- en radiozenders opereren met een bereik dat volstaat om bijvoorbeeld ook door de bevolking van Marko te worden bekeken of beluisterd. U zegt slechts enkele nationale zenders zoals Tolo te kennen. U voegt er aan toe dat u deze pas in België leerde kennen (CGVS, p.7), wat opmerkelijk is en in tegenstrijd met uw eerdere verklaringen, toen u nog beweerde dat u ook al in Afghanistan sporadisch naar deze zenders keek (CGVS, 5 juni 2013, p.6).

Nog tijdens het gehoor verklaart u dat er een middelbare school in uw dorp was maar de naam van deze school kent u niet (CGVS, p.10).

Verder dient te worden vastgesteld dat ook uw politieke kennis van Afghanistan quasi nihil is. Namen van bekende krijgsheren als Rashid Dostum, Abdul Rasul Sayyaf, Gulbuddin Hekmatyar, "Marshal" Fahim of Yunus Khalis heeft u nog nooit gehoord of kan u allerm minst situeren (CGVS, p.7,8). Ook de naam Burhanuddin Rabbani, nochtans expresident van Afghanistan, kan u niet thuisbrengen (CGVS, p.8). Gevraagd naar namen van de nochtans talrijke politieke groeperingen in uw land van herkomst, moet u het antwoord opnieuw schuldig blijven (CGVS, p.7). Zelfs van de mujahedingroepering Hezb-i Islami, de nog steeds actieve opstandelingen die ook in Nangarhar aanhang genieten, blijkt u nog nooit te hebben gehoord (CGVS, p.8). Ook als u gevraagd wordt naar namen van lokale commandanten, blijkt u geen dergelijke namen te kennen (CGVS, p.8). Dat een inwoner van een land waarvan de recente geschiedenis bepaald werd door dergelijke commandanten en gewapende groeperingen hierover geen enkele kennis blijkt te hebben, wijst er eveneens op dat u niet in Nangarhar gewoond heeft.

Verder is het u blijkbaar niet bekend dat heel wat bewoners van het district Deh Balah de regio ooit hebben verlaten (CGVS, p.11). De aanwezige bron toont aan dat in 1990 al één vierde van de bevolking naar Pakistan was gevlucht. Iemand die van Deh Balah beweert afkomstig te zijn, zou toch op de hoogte moeten zijn van de enorme impact die de oorlogsjaren op de bevolking hebben gehad.

Tot slot kan worden gewezen op uw twee Facebookprofielen. Zo geeft u aan dat u studeerde aan de School of Business and Management in de Pakistaanse hoofdstad Islamabad. Dat u bovendien het Urdu machtig blijkt (hoewel het volgens u maar een beetje zou zijn, CGVS, p.5), is eveneens opmerkelijk en liet u overigens eerder onvermeld. Hoewel u tot op heden blijft beweren dat u ongeletterd bent (CGVS, p.3), blijkt uit uw activiteiten op de sociale media dat u bijzonder vlot communiceert in het Pashtou en in het Engels. Verder "likt" u Pakistaanse televisiezenders zoals ARY News, Samaa TV en Khyber News, nieuwswebsites als Urdupoint.com en PTV sports alsook de politieke partij Pakistan Tehreek-e-Insaf en de bekende Pakistaanse cricketer Saeed Ajmal. Hoewel u voorts verklaart niemand in Pakistan te kennen (CGVS, p.2), confronteerde het CGVS u met de vaststelling dat bijna alle vrienden die commentaar geven op uw posts, uit Pakistan afkomstig zijn (CGVS, p.4,5). U argumenteert vervolgens dat men op Facebook overal vrienden kan maken, wat gezien bovenstaande argumentatie al lang niet meer kan overtuigen.

Bovenstaande vaststellingen leiden tot de conclusie dat u uw herkomst uit Nangarhar niet aannemelijk heeft gemaakt. U werd tijdens het gehoor door het CGVS uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen. U werd er op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Het CGVS gaf u herhaaldelijk de kans uw herkomst alsnog geloofwaardig te maken en opperde diverse keren de mogelijkheid dat u dan eventueel langdurig als Afghaan in Pakistan gewoond heeft. Het CGVS merkte eveneens op dat u in dat geval mogelijks in aanmerking komt voor het statuut van subsidiair beschermde. Er werd eveneens bevestigd dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden

u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Dat u ondanks de geboden kansen toch bent blijven vasthouden aan uw initiële relaas, bevestigt dat aan uw beweerde herkomst geen geloof kan worden gehecht.

Uit dit alles dient te worden besloten dat u er niet in slaagt uw herkomst geloofwaardig te maken.

Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw beweerde vrees die onlosmakelijk verbonden is met uw voorgehouden herkomst geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Het is immers de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissarisgeneraal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw identiteit, nationaliteit, verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen kernaspecten van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

De taskara die u naar aanleiding van de eerste asielprocedure neerlegde vermag bovenstaande argumentatie niet te wijzigen. De informatie die op het CGVS aanwezig is en die aan het administratief dossier werd toegevoegd, toont aan dat frauduleuze Afgaanse documenten op eenvoudige wijze te verkrijgen zijn. De andere stukken (document van het Rode Kruis, een brief die door de dorpsouderen zou zijn opgesteld) werden eerder al ongeloofwaardig bevonden.”.

De voormelde motieven zijn pertinent, vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

Ten aanzien van het verwijt in het verzoekschrift dat enkel de elementen die hij niet weet in de beslissing zouden zijn opgenomen, kan worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen. Het herhalen van zijn verklaringen waaruit volgens hem blijkt dat hij voldoende geografische kennis heeft, dat hij vlot Afgaanse televisiezenders en telefoonmaatschappijen kan opnoemen, afstanden kan inschatten, het districtshoofd en etnische groepen kan opsommen en bekend is met de munteenheid; als zijnde aspecten die hij wel weet, doen geen afbreuk aan zijn onwetendheid omtrent de in de bestreden beslissing opgenomen elementen noch bieden zij een verklaring hiervoor.

Het argument dat verzoeker ongeschoold en analfabeet beweert te zijn, doet geen afbreuk aan de vaststellingen van de bestreden beslissing omdat de lacunes in verzoekers kennis niets te maken hebben met schoolse kennis en redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn beweerde regio van afkomst. Met de stelling dat indien hij de informatie wel ingestudeerd zou hebben hij alle maanden van het jaar en de 34 provincies zou kunnen opsommen, kan verzoeker geen afbreuk doen aan zijn onwetendheid met betrekking tot de hoger aangehaalde elementen.

Voor zover verzoeker louter verwijst naar zijn verklaring dat zijn Facebookprofiel in België werd aangemaakt waardoor de verklaring dat je op Facebook overal vrienden kan maken wel aannemelijk is en meent dat het niet verwonderlijk is dat hij een beetje Urdu kan aangezien hij in Afghanistan aan een grensgebied werkte en veel chauffeurs over de vloer kreeg die via Torkham kwamen, doet verzoeker geen afbreuk aan wat concreet in de bestreden beslissing dienaangaande werd gesteld: “Tot slot kan

worden gewezen op uw twee Facebookprofielen. Zo geeft u aan dat u studeerde aan de School of Business and Management in de Pakistaanse hoofdstad Islamabad. Dat u bovendien het Urdu machtig blijkt (hoewel het volgens u maar een beetje zou zijn, CGVS, p.5), is eveneens opmerkelijk en liet u overigens eerder onvermeld. Hoewel u tot op heden blijft beweren dat u ongeletterd bent (CGVS, p.3), blijkt uit uw activiteiten op de sociale media dat u bijzonder vlot communiceert in het Pashtou en in het Engels. Verder "likt" u Pakistaanse televisiezenders zoals ARY News, Samaa TV en Khyber News, nieuwswebsites als Urdupoint.com en PTV sports alsook de politieke partij Pakistan Tehreek-e-Insaf en de bekende Pakistaanse cricketer Saeed Ajmal. Hoewel u voorts verklaart niemand in Pakistan te kennen (CGVS, p.2), confronteerde het CGVS u met de vaststelling dat bijna alle vrienden die commentaar geven op uw posts, uit Pakistan afkomstig zijn (CGVS, p.4,5).".

Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde herkomst kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus merkt de Raad op dat het van belang is te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Overigens is er geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Ook is het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen het land van herkomst onontbeerlijk vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is.

Verzoeker verhindert zowel de commissaris-generaal als de Raad om inzicht te krijgen in diverse wezenlijke aspecten met betrekking tot zijn profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoet aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hem rust. Door het feit dat verzoeker geen correct beeld biedt op zijn nationaliteit, reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus dan ook niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412).

Bijgevolg maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoon.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF